

JANEZ MENART

CROQUIS

*Kavarna. Miza: marmor, mrzel, siv -
življenja otipljiva prispodoba -.*

*V kozarčku konjak; nizko izpod roba;
in lužica tam, kjer se je polil.*

*Prst čopič je in lužica paleta;
lenobno rišem: hišica, drevo,
nad hišo sonce, klopica pred njo
in roža, ki ob roži se razcveta.*

*In še stezica, ki drži od hiše,
in lepa žena, ki med rože leže ...
A v tem natakark vljudno predme seže,
pobere vse in mizico pobriše.*

*In gledam ga, kako svoj pladenj nosi,
kako opleta sem in tja s prtičem
in skoraj žalostno za njim zakličem:
"Gospod natakark, še en konjak, prosim!"*